

Publicerad 2014-09-07 15:32 av knappen

ett flöde av ingenting

Formatlös. Magma som rinner ut ur jordens hårda skorpa vi bränns till döds utanpå. Med solen i ögonen tittar jag förbi och av reflex blinkar jag, rycker till som att jag blivit stucken av en nål. Alla trådar, alla små vener som grenat sig, gröpt sig ut genom mig in till världen genom ord. Formats genom mig.

Sprickan vi lutar oss över är fascinerande och vacker; den kallas du; du är du

När en spik går genom en knut lossnar allt som den inte suttit fast vid.

Tidlöshet är gravitationens motståndare; den dödar de

Stillastående med ögon i nacken:

Jag måste vidare från allt och jag kommer behöva skapa det.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren knappen med Poeter.se id #39424 innehar upphovsrätten